

48- Truyện Trưởng Giả Nhã-Đạt-Đa Vì Tham Lam
Nên Bị Đọa Vào Loài Ngạ Quỷ

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả, tên là Nhã-đạt-la, có vô lượng tài vật của báu, tôi tớ, voi ngựa trâu dê nhiều không thể tính kể.

Một hôm, trưởng giả rời thành ra ngoài dạo chơi thưởng ngoạn phong cảnh, khi đến tinh xá Kỳ hoàn, trưởng giả thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng soi khắp như trăm ngàn mặt trời, trang nghiêm thân Ngài, trưởng giả sinh tâm rất kính tin đảnh lễ dưới chân Phật rồi lui lại ngồi sang một bên để nghe Phật nói pháp. Trưởng giả vui mừng, trở về từ giả gia đình và bà con để cầu xin nhập đạo. Được gia đình và bà con chấp nhận, trưởng giả trở lại bạch Phật xin được xuất gia.

Lúc ấy Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Trưởng giả, râu tóc tự nhiên rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn.

Những người trong thân tộc và dân chúng thấy Nhã-đạt-la là con nhà giàu sang mà xuất gia học đạo, nên tranh nhau cúng dường y bát và các vật cần dùng. Nhã-đạt-la được cúng dường sinh tâm tham, bồn sển không cúng dường lại cho những vị đồng tu phạm hạnh. Về sau, khi qua đời, Nhã-đạt-đa bị đọa vào loài ngạ quỷ, trở lại giữ y bát.

Chúng Tăng thấy Nhã-đạt-đa chết, bèn mở cửa phòng định lấy y bát và đem thi hài làm phép yết-ma hỏa táng thì thấy một ngạ quỷ mình mẩy như thân cây bị cháy, hình dạng rất đáng sợ đang giữ lấy y bát này nên chẳng ai dám đến gần. Các Tỳ-kheo thấy vậy, liền trở về bạch Phật và thuật lại sự việc trên.

Bấy giờ, Đức Phật cùng các Tỳ-kheo đến căn phòng ấy, Ngài bảo ngạ quỷ:

–Sao người không biết hổ thẹn, trước kia người đã xuất gia nhập đạo, cũng vì tham đắm lợi dưỡng, không chịu bố thí, nên mới đọa vào loài ngạ quỷ có thân hình xấu xí. Vì sao người đã không biết hổ thẹn mà còn trở lại ôm giữ y bát làm gì.

Đức Phật quả trách tham lam bồn sển có nhiều tội lỗi, chính điều này làm cho chúng sinh đọa vào đường ác. Đức Phật nói pháp cho ngạ quỷ nghe bằng mọi cách. Tâm ý được mở tỏ, ngạ quỷ rất hổ thẹn, liền lấy bát cho chúng Tăng. Nửa đêm hôm ấy ngạ quỷ chết đi lại đọa vào loài ngạ quỷ biết bay, thân tướng đẹp đẽ khác thường, đeo các thứ chuỗi anh lạc, trang nghiêm thân thể, thân phát ra ánh sáng chiếu khắp tinh xá Kỳ hoàn, bay lên không trung chẳng khác gì các vị trời, đến chỗ Phật, đảnh lễ dưới chân Đức Phật rồi lui lại ngồi sang một bên. Đức Phật liền nói pháp cho ngạ quỷ nghe bằng nhiều cách. Vị ấy tâm ý mở tỏ, vui mừng lui ra.

Sáng hôm sau, các Tỳ-kheo thưa hỏi Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đêm qua có ánh sáng chiếu khắp Kỳ hoàn, đó là Phạm vương, Đế Thích, bốn vị Thiên vương và hai mươi tám bộ Quỷ thần tướng hay là các vị Đại Bồ-tát từ các nơi đến nghe pháp?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Chẳng phải Đế Thích, Phạm vương hay hai mươi tám bộ các Thần vương mà là một vị trưởng giả rất giàu có trong thành Xá-vệ xuất gia nhập đạo, gần đây mạng chung bị đọa vào loài ngạ quỷ biết bay, nay đem hương hoa đến cúng dường Ta. Ánh sáng này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

từ thân nga quý ấy phát ra.

Khi Đức Phật nói về truyện nhân duyên nga quý, các Tỳ-kheo đều dứt bỏ tâm tham lam bồn sển, nhàm chán sinh tử; có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M